

kan modtage de indløbende Klager og Anmeldelser og selv foretage de Skridt, som ikke taale nogen Opfattelse, hvorefter han da vil have at gjøre Indberetning til Politimesteren.

Da Politifuldmægtigene, skjøndt de handle under eget Ansvar, dog nærmest bekliffes til Medhjælp for Politimesteren, har Man troet, at der bør gives ham en vis Indflydelse paa deres Antagelse, derved at han faaer Ret til at gjøre Indstilling i saa Henseende, medens det endelige Valg dog paa Grund af deres selvstændigere Stilling findes at burde forbeholdes Justitsministeriet. Deres Affædigelse vil da kunne finde Sted paa lignende Maade, men Man har af Hensyn til Stillingens Betydning troet at burde indrømme dem en Opfigelsesfrist af 6 Maaneder, der naturligtvis ikke kommer til Anvendelse, naar de affædiges paa Grund af Embedsforfeelser.

#### ad § 3.

Politimestrenes og Politifuldmægtigenes Embedsforretninger falde, som alt tidligere antydet, naturligt i to forskellige Klasser, nemlig saadanne, som ligefrem falde ind under Politivirkomheden, og saadanne, som staae i naturlig Forbindelse med denne eller i alt Fald uden Skade kunne forenes dermed. Den første Klasse omhandles i nærværende Paragraf, den anden vil findes optaget i Udkastets § 6. Politiets væsentligste Opgave, nemlig at vaage over Retsfælleheden, og i dette Diemed at søge at forebygge Forbrydelser og Lovovertrædelser, opdage saadanne, naar de ere begaaede, og sørge for, at Gjerningsmændene drages til Ansvar, er alt optaget iblandt de Forskrifter, som findes i Udkastet til Rævningsloven, og Man vil saaledes her væsentlig kunne indskrænke sig til at henvise til den vedkommende Paragraf i det nævnte Udkast. Desforuden paaligger det imidlertid Politiet at vaage over den offentlige Orden og Sikkerhed og at paasee Overholdelsen af de Lovforskrifter, som ere givne i dette Diemed. I Overensstemmelse hermed er nærværende Paragraf affattet.

#### ad § 4.

Uagtet Man, som det senere nærmere vil blive udviklet, ikke har anseet det nødvendigt at indrette en særegen Overbetyrelse for Politiet, for derigjennem at tilveiebringe en Forbindelse mellem de enkelte selvstændige Politivirgheder, lader det sig dog ikke mistjende, at en Forbindelse og Samvirken mellem de forskellige Organer for det udøvende Polit er af Vigtighed for en tilfredsstillende Løsning af den Politiet stillede Opgave, og Man har derfor troet at burde gjøre det til Pligt for de vedkommende Politiebedsmand at tilveiebringe en saadan Forbindelse og Samvirken, hvis nærmere Udførelse helst synes at maatte overlades de Vedkommende selv, imellem de til hverandre grændsende Politikredse. Naar en saadan Samvirken var tilveiebragt, vilde det vistnok falde af sig selv, at en Politiebedsmand, naar Omstændighederne krævede Saadant, vilde kunne lade en af ham udfærdiget Ordre fuldbyrde i en tilstødende Kreds, men Man har dog anseet det rettest i nærværende Paragraf at give en udtrykkelig Forskrift desangaaende med den nærmere Bestemmelse, at Underretning om det Skete snarest muligt bør meddeles den vedkommende anden Politiebedsmand.

#### ad § 5.

Ligesom Fogedforretninger i civile Sager efter deres Bestaaffenhed ere henlagte under Underdommerne, saaledes maae Fogedforretninger i offentlige Sager tilfalde Politiet, navnlig Fuldbyrdselsen af affagte Straffedomme, forsaavidt der ikke er Spørgsmaal om Eksekution i Gods, hvorhos Politiet selvfølgelig maa staae den civile Myndighed bi, naar denne til Fuldbyrdselsen af sine Kjendelser trænger til Distand, med fysisk Magt, f. Ex. naar den, over hvem der er dekretet personlig Arrest for Gjæld, modsætter sig Dekretets Fuldbyrdselse. Blandt de Fogedforretninger i offentlige Sager, som saaledes fremtidig vilde gaae over til Politiebedsmændene, skal Man navnlig som hyppigt forekommende fremhæve Syn og Underfølgelser angaaende Selvmordere og andre Per-